

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.
ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.
Ἐξ Αἰγίνης, 29 Ιουνίου.

Οἱ ἐκ Κορώνης ἀναχωρήσαντες Τούρκοι συνιστάμενοι εἰς 3,000 περίπου, ἐν οἷς 800 ἰππεῖς, μὴ δυνήεντες νὰ διαβῶσιν εἰς Πάτρας, διευθυνθήσαν εἰς Κόρινθον, ὅθεν μέλλουν ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια. Οἱ ἡμέτεροι τοὺς ἐχορήγησαν πᾶσαν ἀσφάλειαν εἰς τὸ νὰ μὴ πάθωσι τι καθ' ὁδόν. Λέγεται ὅτι εἰς τὴν μὲ τοὺς Ἀράβας ἀπάντησιν των εἰς Κλειδί' ἐφόνευσαν ἐξ αὐτῶν περὶ τοὺς 300 καὶ πλειοτέρους ἐπλήγωσαν.

Ὁ νεωστὶ ἐπιστρέψας ἐκ Παρισίων Κύριος Β. Γούδας, γραμματεὺς τοῦ ἀειμνήστου Μάρκου Βότσαρη, διευθύνει τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν πρὸς τὴν χήραν τοῦ ἐνδόξου τούτου στρατηγοῦ.

Πρὸς τὴν ἀξιοσέβαστον σύζυγον τοῦ ἀειμνήστου Μάρκου Βότσαρη.

Χρὺς μου ἱερὸν καὶ ἀπαραίτητον ἦτον, ἅμα ἐποὺ ἐπάτησα τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἔλθω κατ' εὐθείαν αὐτόθι νὰ προσφέρω τὰς προσκυνήσεις μου εἰς τὴν ἀξιοσέβαστον σύζυγον τοῦ ἀειμνήστου ἀρχαίου μου, καὶ νὰ τῇ ἀναγγεῖλω διὰ ζωῆς γυνῆς, ὅσα ἤκουσα ἐκ μέρους τῶν ἐπισήμων φιλελλήνων ἀναγόμενα ὀικῶς εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν μνήμην τοῦ αἰδιδέμου Μάρκου, καὶ τὴν εἰκόνην τοῦ Βότσαρη, καὶ κατ' ἐξοχὴν νὰ τὴν παρηγορήσω περὶ τοῦ φάτατος Δικητράκου ὅσα ἔμαθον· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πλεῖον, εἰς τὸ ὅποιον εἶχα ἔμειν ἀπὸ τὴν Ἀγκῶνα, μετέφερε τροφὰς τῆς Κυβερνήσεως εἰς Αἴγινα, ἠναγκάσθην νὰ μεταβῶ ἐκεῖσε· ὅθεν μὴ δυνάμενος νὰ ἀναχωρῶ πρὶν νὰ δώσω τὴν ἐκ βάθους ψυχῆς εὐχαρίστησιν εἰς τὸν ἑρχόμενον Κυβερνήτην, σπεύδω νὰ πληρῶσω διὰ τῆς παρούσης μου ἐπιστολῆς τὸ ὀφειλόμενον πρὸς σὲ ἀπαραίτητον χρέος μου.

Ἀναχωρήσας ἀπὸ Ζάκυνθον περὶ τὰς 28 τοῦ Ὀκτωβρίου ἔφθασα εἰς Κορίνθον, ὅπου ἰδὼν τὴν οἰκτράν καὶ ἐλαινὴν μου κατάστασιν ὁ Κ. Β. Καποδίστριας ἔλαβεν συμπάθειαν, καὶ μοὶ ἐχορήγησε τὰ ἐξέδρα τοῦ δρόμου διὰ νὰ διευθυνθῶ εἰς Ἀγκῶνα· ἐκεῖ φθάσας εὗρον κατ' εὐτυχίαν μου τὸν ἑρχόμενον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος διατρίβοντα εἰς ἐκεῖ· περὶ τὴν πόλιν ἢ παρ' αἴαν τιμὴ, τὴν ὁποίαν μοὶ ἔδειξεν ἐλθὼν εἰς τὸ Καθαρτήριον καὶ γενόμενος αὐτόπτης τῆς ἐλαινῆς μου καταστάσεως, καὶ ἡ πατρικὴ πρόνοια, μὲ τὴν ὁποίαν μὲ ἐπροστάτευσεν, εἶναι δείγματα μεγίστης φιλανθρωπίας καὶ ἀξιοσεβαστοῦ προαιρέσεως ὡς πρὸς τὸ ἔξοχον ὑποκείμενόν του, τὸσον ἐνετύπωσαν βαθύτατα αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀφ' οὗ μ' ἐφώτισε μὲ τ' ἀναγκαῖα ἐνδύματα, ἐπειδὴ ἡ κατάστασις τοῦ σώματός μου δὲν ἦτον ἱκανὴ νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὴν δριμύτητα τοῦ χειμῶνος, ἔκρινεν ἐμὸν νὰ ἀλλάξω τὸν δρόμον, καὶ ἀντὶ τῆς Βαυαρίας, ὅπου ἐσκόπεον νὰ πεγαίνω εἰς τὸν φίλτατον Δικητράκην, μὲ παραινέσει νὰ μεταβῶ εἰς Πίζαν, ἀφ' οὗ μοὶ ἔδωκε χίλια φράγκα δι' ἐξέδρα, καὶ μὲ ἐσύστησεν εἰς τὸν σεβάσιμον μητροπολίτην Ἰγνατίον διὰ νὰ λάβω τὴν ἀπαιτούμενην θεραπείαν εἰς τοὺς ἐκεῖ ἰατροὺς.

Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν μου ὁ Βακῆς ὁ περιφημότερος τῶν εἰς Πίζαν ἰατρῶν εἶχεν ἀπεθάνει πρὸ ὀλίγων μηνῶν, καὶ ὁ σεβάσιμος μητροπολίτης Ἰγνάτιος βλέπων τὸ δυσθεραπεύτον τὸν πλῆγόν μου μὲ ὑπαίχθη νὰ διευθυνθῶ εἰς Παρισίους, ὅπου ἡ ἐπιδηξιότης τῶν ἐκεῖ ἰατρῶν μοὶ ὑπέσχετο ταχύτεραν τὴν ἀνάληψιν τῆς ὑγείας μου· καὶ ἐπειδὴ τὰ 2,000 φράγκα δὲν ἦσαν ἱκανὰ διὰ τὸ πολυδάπανον ταξίδι τῶν

Παρισίων, ἔλαβεν τὴν πρόνοιαν νὰ μὲ ἐφοδιάσῃ μὲ ἱκανὰ συστατικά· εἰς τοὺς ἐν Αἰθῶρῳ ὁμογενεῖς ἐμπόρους ὁ Σεβ. Μητροπολίτης. Ὁ δὲ ἐκλαμπρότατος πρίγκιψ Καρατζᾶς καὶ ὁ εὐγενέστατος γαμβρὸς τοῦ Ἀργυροπούλου ἔλαβον αὐτοκλήτως τὴν συμπάθειαν τοῦ νὰ μὲ ἀπαλλάξωσι διὰ τῆς φιλοφροσύνης τῶν ἱκανῶν καίρων ἀπὸ τὸ ἐξῆς τῶν ἐξόδων τῆς δυστυχέστατης εἰς Κάλχμον οἰκίας μου. Ἐλαβον ὅχι ὀλίγας περιποιήσεις εἰς Αἰθῶρῳ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ εὐρεθέντος ὁμογενεῖς, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀπὸ τοῦ φιλλήνου Κ. Σαμουὴλ Μαυρῶν, συστηθεὶς παρὰ τοῦ Κ. Βασάνου, καὶ ἀπὸ τῶν Κ. Πετρίων, ὅστις, ὡς ἐπληροφόρηθην, ἔκαμε καὶ πολλὰς συνδρομὰς εἰς τοὺς κατὰ καιρὸν διαδύναντας δυστυχεῖς Ἑλληνας. Φθάσας εἰς Μασσαλίαν ἔλαβα φιλόφρονα ὑποδεχὴν παρὰ τῶν Κ. Θ. Ράκου καὶ Ι. Μάϊ, εἰς τοὺς ὁποίους μ' ἐσύστησεν ὁ σεβάσιμος μητροπολίτης, ὁ δὲ Κ. Ράκος μ' ἐπαρρησίασεν εἰς τὸν Κ. Βουρίαν Πρόεδρον τῆς ἐν Μασσαλίᾳ φιλελληνικῆς ἐταιρείας, καὶ τὸν Κ. Τουλουζιάνον ἀντιπρόεδρον αὐτῆς, οἵτινες, ἀφ' οὗ μ' ἐπεριποιήθησαν μὲ μεγάλῃ φιλοφροσύνῃ, μοὶ ἔδωκαν συστατικά πρὸς τοὺς Κ. Βαρώνον Τερνῶ καὶ Κ. Κασάν, ἐπαναλαμβάνοντες πολλὰκις τὸ νὰ σὰς προσφέρω τοὺς εὐχαριστῶντες ἐκ μέρους τῶν ἀσπασμύς.

Διαβίωνων ἀπὸ Αἰῶν, μόνον ὅτι δὲν εἶχον εἰς κανένα συστατικόν, εὗρον ὑπὲρ πᾶσαν ἐλπίδα καὶ ἐκεῖ λαμπρὰ δείγματα τῆς ἀξιομιμνήστου φιλανθρωπίας τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους. Ὅλοι οἱ ἐκεῖ φιλέλληνες καὶ ἐξαιρέτως ἡ Κ. Πιεζέτη, ὁ Κ. Λεὼν Φαύρου, καὶ Κ. ἀδελφεὶ Βαισσὼν, ἀφ' οὗ μ' ἐπεριποιήθησαν μὲ τὰ πλέον ἐμφαντικὰ δείγματα φιλανθρωπῶν καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων, ἐπισφράγισαν τὴν περιποίησιν καὶ μὲ ἱκανὰς φιλοφροσύνας διὰ τὴν σύζυγόν μου, καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Κ. Φαύρου μὲ ἕνα σταυρὸν διὰ τὴν θυγατέρα μου.

Ἐφθασα τέλος πάντων εἰς Παρισίους, ὅπου ἐπαρρησίασθην κατὰ πρότερον εἰς τὴν Δουκίσσαν Δουκίσση καὶ Κόμητα Σαντωλαίρη μὲ συστατικὰ τοῦ μητροπολίτου Ἰγνατίου, καὶ ἔλαβον μεγάλην δεξίωσιν. Ἡ μουρίων ἐπαίνων ἀξία διὰ τὴν φιλανθρωπίαν τῆς Δουκίσσας μ' ἐσύστησεν εἰς τὸν Σεβαστὸν Πρόεδρον τῆς φιλελληνικῆς ἐταιρείας Κ. Τερνῶ, ὅστις μ' ἐπαρρησίασεν εἰς ὅλους τοὺς ἐπισήμους φιλέλληνας, καὶ κυρίως εἰς τὸν ἐνδοξόν στρατηγὸν Λαφαγιέτην, εἰς τὸν Κ. Βενιαμὴν Κωνσταντίνον εἰς τὸν στρατηγὸν Σεβαστιάνον, εἰς τὸν Κόμητα Λαστερὶ, εἰς τὸν Κ. Ἀλέξανδρον Λαμέτ, Κ. Ἀνδρέαν Γκοτιέρον, εἰς τὸν Κ. Λαφίτην, Κόμητα Δ' Ἀρκὸν, Κ. Διδύμ, καὶ ἄλλους ἐπισήμους ἄνδρας, τῶν ὁποίων κατὰ δυστυχίαν ἐλπομένηκα τὰ ὀνόματα. Οὗτοι οἱ φιλόφρονες ἐπισήμοι ἄνδρες μ' ἐσύστησαν εἰς τὸν περίφημον Πρεφέσσα Ροῦ, διατάξαντες νὰ λαμβάνω ἀνὰ 200 φράγκα τὸν μῆνα διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τὴν φιλελληνικὴν ἐταιρείαν διὰ τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα εἰς τὴν θεραπείαν μου. Ὁ περιβόητος καὶ συμπαισίστατος οὗτος Πρεφέσσα, ἀφ' οὗ κατεδέχετο νὰ μὲ ἐπισκέπτεται συνεχῶς εἰς τὴν οἰκίαν μου μετ' ἄλλων ἐπιδηξίων χειρουργῶν, πρᾶγμα, ὅπου δὲν θέλει ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὴν μνήμην μου, ἐν ᾧ πνέω τὸν ὑπὲρ γῆς αἶρα! μοὶ ἔκαμε τελευταίαν μίαν τομὴν εἰς τὸν τράχηλον, καὶ ἔλαβα παραδόξως τὴν ἴασιν ἄρχιστα νὰ ἀκούω καὶ νὰ βλέπω παρ' ἐλπίδα, ἐνὸς δυσκόλου προτέτερον δίκρινα τὰ ἀντικείμενα· μόλις ἐκινήθησαν αἱ χεῖρές μου, καὶ κατὰ χρέος πρῶτόν μου ἔργον ἦτον νὰ ἐξηγήσω ἐγγράφως εἰς τὸν φιλόφρονον Πρεφέσσα τὴν μεγάλην μου εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν εὐεργεσίαν, ὅπου ἔλαβον, καθὼς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐνδόξους ἄνδρας τοὺς συνιστώντας τὴν φιλελληνικὴν ἐταιρείαν.

Ἀπὸ τῆς Μασσαλίαν ἔγραψα εἰς τὸν φίλτατον Δικητράκην, καὶ σὰς περικλείω τὴν ἀπάντησιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εὐκταίως νὰ περιβῇ τις ὁπίον εὐτυχὲς προκείμενον· ἐπαγγέλλεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βότσαρη διὰ τὰ αἰσθήματα τῆς ἀρετῆς, τὰ ὁποῖα φαίνονται προφανέστατα εἰς τὴν ἀπὸ τὴν καρδίαν του.

Περιπόθητέ μοι ἀδελφὲ καὶ συμπατριῶτα
Β. Γούδα.

Τῇ 16 Φεβρουαρίου 1828, ἐκ Μονάχου.

Πόσῃ χαρὰν καὶ εὐχαριστίαν μοῦ ἐπροξένησεν ἡ ἐπιτολή σας ἀναγγέλλουσα τὰ περὶ τῆς φιλάτης μητρός μου καὶ λοιπῶν συγγενῶν μου, καὶ μάλιστα τὰ περὶ πατρίδος, εἶναι ἀδύνατον νὰ σοὶ παραστήσω ἐγγράφως, ἐπειδὴ ἤξευ-
μαι καλῶς, ὅτι τίποτε ἄλλο δὲν μοὶ εἶναι προτιμότερον τοῦτον τὸν βίον ἀπὸ τὴν πατρίδα καὶ συγγενεῖς. Μοι γὰρ φαίνεται πρὸς τούτοις, ὅτι ἀπὸ τοὺς πατρικούς μου συγγενεῖς καὶ φίλους, τοὺς ὁποίους τοὺς θεώρουν καὶ θεωρῶ ὡς πα-
τρικὰ καίμηλια, ἐμείνατε τρεῖς, καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώ-
πους τοῦ θεῖου μου τέσσαρες ἢ πέντε. Αὕτη μὲν ἡ πέν-
τος ἀγγελία ἀπλῶς θεωρουμένη προξενεῖ μέγιστον πόνον εἰς εὐαίσθητον ψυχὴν· ὅταν δὲ πληροφορηθῇ τις περὶ τοῦ γενναίου των πατριωτισμοῦ, ὃχι μόνον δὲν τοὺς λυπεῖται, ἀλλὰ μάλιστα τοὺς μακαρίζει, καὶ εὐχαριστεῖ τὴν θείαν πρόνοιαν, διότι αὐτοὺς μὲν τοὺς ἡξίωσε νὰ φανῶσι μέτο-
χοι εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μας ἱερὸν ἀγῶνα, σὰς δὲ διέσωσε νὰ διακηρύττετε ὡς αὐτόπται τὰ ἀνδρα-
γαθήματά των διὰ νὰ τοὺς μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι. Τὰ ὀνό-
ματά των ἐγράφησαν ἤδη εἰς τὴν βίβλον τῆς ἀθανασίας. Μακάριοι οἱ τοιοῦτοι ἀγωνισταὶ τῆς ἐλευθερίας μας. Πρὸς τούτοις σὲ παρακαλῶ νὰ μοὶ φανερώσῃς πόσον καιρὸν θέλεις διατρίψῃς εἰς τοὺς Παρισίους, καὶ πότε θὰ ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν πατρίδα φανερόνων μοι πάντοτε τὰ περὶ τῆς ὑγείας σου· ἐπειδὴ γινώσκεις καλῶς, ὅτι τὰ γράμματα των ὑπὲρ πα-
τρίδος γενναίως ἀγωνισθέντων καὶ μάλιστα πατρικῶν μου φίλων τὰ θεωρῶ ὡς ἀρχὰς καὶ σημεῖα τῆς πρὸς ἐμὲ φιλίας των. Ταῦτα καὶ ὑγίαινε.

Δημήτριος Βότσαρης.

Δὲν ἠμέλησεν οὔτε διὰ τὴν θεραπείαν τῶν δεινῶν μου, ἀλλὰ διηγήθεις εὐκρινῶς καὶ ἀφελῶς τὴν δυστυχίαν μου ἐκίνησε τὸν σοφὸν Θέριον εἰς συμπάθειαν, καὶ μ' ἐστειλε μίαν συναλλαγματικὴν 150 φιορινίων τῆς Βαυαρίας. Εὐρισκόμενος εἰς Παρισίους ἔμαθα ἀπὸ πολλὰ ἐπίσημα ὑπο-
κείμενα πόσῃ φροντίδι λαμβάνει ὁ φιланθρωπότατος βασιλεὺς τῆς Βαυα-
ρίας διὰ τὴν ἀνατροφὴν καὶ παιδείαν του· ἀφ' οὗ ἐπρεμύθευσεν ὅλα, ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν καλὴν ἀγωγὴν του, δὲν ἠμέλησε καὶ τὸ εὐσιωδέ-
στερον ἄρθρον τῆς θρησκείας, ἐπειδὴ κατεσκεύασεν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀνα-
τολικοῦ Δόγματος, καὶ ἐστειλε νὰ φέρῃ καὶ ἱερεῖς ἰδικόν μας διὰ νὰ ἐκκλησιάζωνται ὅσοι νέοι Ἕλληνες εὐρίσκονται ἐκεῖ.

Εἰς τὴν κατὰ τοὺς Παρισίους διαμονὴν μου ἡξιώθην νὰ γνωρίσω πολλοὺς ἐπιστήμους ἀνδρας, τὸ ὅποιον χρεωστῶ εἰς τὴν εὐγενῇ φιλανθρωπίαν των ἐκεῖ φιλελλήνων, καὶ εἰς τὴν ἀθάνατον μνήμην τοῦ αἰδίου ἀρχηγοῦ μου, τοῦ ὁποίου θέλω εἶναι αἰώνιος κλύχμακ νὰ λέγω, ὅτι ἤμην ὑπάλληλος. Ὁ ἐνδοξος στρατηγὸς Λαφαγιέτης ὁ Τιμελέων τῆς Γαλλίας δὲν ἐκρί-
νεν ἀνάξιν τῆς λαμπρότητός του νὰ με παρόρκαζῃ καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς ἐσπερινὰς συνδιατριβὰς εἰς τοὺς ἐκεῖ παρευρισκομένους ἀνδρας τε καὶ γυ-
ναῖκας προσθέτων πάντοτε νέα δειγμάτια φιλοφροσύνης πρὸς ἐμὲ, καὶ ὑπολή-
ψεις πρὸς τὸν αἰμῆκτον Μάρκον· ἐνόμιζε χρέος του ἀπαξ τῆς ἐξουσίας νὰ μ' ἐρωτᾷ κατ' ἰδίαν ὅποιον ἢ ζωὴν του καὶ αἱ ἀνδραγαθίαι του. Αὕτη ἡ μεγάλη ἐνδειξις τῆς φιλοφροσύνης καὶ τῆς ὑπολήψεως με ὑπεχρέωσε νὰ τὸν παρακαλέσω διὰ νὰ δεχθῇ νὰ στείλῃ εἰς μικρὸν σημεῖον τῆς εὐγνω-
μοσύνης μου μίαν ἐνδυμασίαν Ἑλληνικῶν φορεμάτων διὰ τὸν ἐγγονόν του νῆον δεκατριῶν ἐτῶν· συγκατένευσεν εἰς τὴν ζήτησίν μου, καὶ μοὶ ὑπεσχέθη, ὅτι θέλει τὴν φορεῖ εἰς τὰς ἐπιστὰς συναναστρόφας. Ὅταν τὸν ἀπεχαιρε-
τοῦσα διὰ ν' ἀναχωρήσω, ἀφ' οὗ μοὶ παρήγγειλε νὰ προσφέρω τοὺς ἐγ-
καρδίους ἀσπασμούς του εἰς ὅλους τοὺς γενναίως ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγω-
νισμένους, μοὶ εἶπε καὶ τὰ ἀξιωμακόμενα ταῦτα λόγια.

«Εἰπέ τοὺς ἀσπασμούς μου εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Βότσαρην καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐνδόξους στρατηγοὺς τῆς Ἑλλάδος. Τοὺς ὀρκίζω εἰς τὸ αἶμα, ὅπου ἔχυσαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος των, νὰ τεύχωνται εἰς τοὺς νόμους, νὰ σέβωνται τὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ προσφέρουν τὴν ἀπαιτουμένην εὐ-

«πείθειαν εἰς τὰς συμβουλὰς καὶ ὠφελίμους διαταγὰς τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρός Καποδίστρια, ὁ ὁποῖος μόνος δύ-
«νεται νὰ κυβερνήσῃ εὐτυχῶς τὴν Ἑλλάδα· ἔργον, τὸ ὅποιον οὔτε ὁ μεγαλῆτερος ἀνὴρ τῆς Εὐρώπης ἤθελε κατορθώσῃ·
«εἶναι ἡ δόξα τῆς Ἑλλάδος, καὶ μόλις εὐρίσκονται ὀλιγώ-
«τατα ἄτομα εἰς τὴν Εὐρώπην ἱκανὰ νὰ παραβληθῶσι με-
«αὐτὸν εἰς τὰς πολιτικὰς γνώσεις καὶ ἀρετὰς.»

Ταῦτας παραγγελίας μ' ἐπεφόρτισε νὰ κάμω καὶ ὁ Κ. Βενιαμὶν Κών-
στας ὁ ἀκάματος ὑπερασπιστὴς τῶν Ἑλληνικῶν δικαιωμάτων, καθὼς καὶ ἄλλοι σοφοὶ καὶ ἐπίσημοι ἄνδρες ἐκ τῶν συγκροτούντων τὴν φιλελλ-
νικὴν ἐταιρίαν.

Εἰς θάμβος καὶ ἐκστασιν μ' ἐκίνησεν ἡ διήγησις τῶν τιμῶν τῶν ἀπο-
δοθεισῶν εἰς τὴν μνήμην τοῦ αἰδίου ἀρχηγοῦ μου παρὰ τῶν συμπα-
τριῶν τῆς Ἀμερικῆς, τὴν ὅποιαν μοὶ ἐξέθεσεν εὐκρινῶς ὁ εἰς Γαλλίαν πρέσβυς τῆς εἰρημίνης Κυβερνήσεως. Ὁ ἐνθερμος οὗτος ἐπαινέτης τῆς οἰ-
κίας τοῦ Βότσαρη καὶ ἀξέπαινος διὰ τὰ εὐγενῆ καὶ φιλελεύθερα φρονή-
ματά του, πρὸς τὸν ὅποιον μ' ἐσύστησεν ὁ ἐνδοξος στρατηγὸς Λαφαγιέτης, μ' ἐπεφόρτισε νὰ σὰς προσφέρω τοὺς ἐγκαρδίους εὐκρινεῖς τοῦ ἀσπασμοῦ, καθὼς εἰς τὸν στρατηγὸν Κώσταν καὶ λοιποὺς τῆς οἰκίας σας.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ σὰς διηγηθῶ πόσα δάκρυα χαρᾶς ἔχουσιν ὁ σπα-
σμός γέρων σοφὸς Κοραΐς, ὅταν ἔμαθεν ὅτι ἤμην ἄνθρωπος τοῦ αἰμῆκ-
του Μάρκου καὶ με εἶδεν εἰς ἐκείνην τὴν ἐλασινὴν κατάστασιν· τὸσον ζωηρὰ εἶναι ἡ ἀγάπη, τὴν ὅποιαν τρέφει εἰς τοῦ αἰδίου τὴν οἰκίαν-
νειαν, ὥστε δὲν ἠμέλησε νὰ παραπέμψῃ με τὸν ἀθάνατον κλάμὸν του εἰς τὴν μνήμην τῶν μεταγενεστέρων τὰς ἀρετὰς τοῦ αἰμῆκτου ἀρχηγοῦ μου εἰς ἑν νεωστὶ ἐκδοθὲν βιβλίον, τοῦ ὁποίου σοὶ στέλλει ἑν σῶμα με τὴν ἀπλήν, ἀλλ' ἀξιόλογον ἰδιόχειρόν του ἐπιγραφὴν.

Τῇ Γενναίᾳ χήρᾳ Βότσαρη τοῦ περιδόξου
στρατηγοῦ καὶ μάρτυρος τῆς Ἑλληνικῆς
ἐλευθερίας δῶρημα παραμυθητικόν.

Ὁ Κοραΐς, 1827.

Δὲν εὐάνησεν ὀλιγώτερον εὐαίσθητοι εἰς τὴν δυστυχίαν μου καὶ πολλὰ ἄλλα ἀξέπαινα σημαντικὰ ὑποκείμενα, ἐν οἷς πρέπει νὰ συγκαταριθμῶ-
τὸν περίφημον μουσικὸν Ρωσῖν καὶ τὴν φιλάνθρωπον σύζυγόν του, ἡ ὅποιον μετὰ πολλὰς ἄλλας φιλοφροσύνας μ' ἐφιλοδῶρσεν μίαν θήκην ἁρ-
γυρίων ἐργαλείων κεντήματος διὰ τὴν σύζυγόν μου, καὶ τὸν περίφημον
ζωγράφον Δουπρέ, ὅστις, ἀφ' οὗ κατέβαλεν ἱκανοὺς κόπους διὰ νὰ ζωγραφίσῃ
τὴν εἰκόνα μου, μοὶ ἐπρόσφερεν ἱκανὰ δειγμάτια γενναίας ἐλευθεριότητος.
Δὲν εἶναι δίκαιον ν' ἀποσιωπήσω οὔτε τὰ ἀξιόλογα πιστόλια δῶρον τοῦ
φιλέλληκος Κ. Φλορικέ, οὔτε τὸ δακτυλίδι τοῦ Κ. Λαντρά, φέρων τὸ
ὄνομά του πρὸς ἐνδειξιν τῆς πρὸς ἐμὲ φιλίας του.

Ἀφ' οὗ ἔλαβα ἐντελῶς τὴν ἱσὴν τῆς ὑγείας μου, ἐπρεπε νὰ ἐπιστρέψω
εἰς τὴν πατρίδα διὰ νὰ ἀναλάβω πάλιν τὰ πρὸς αὐτὴν ἱερῶτατα χρέη
μου· ἐξήτησα λοιπὸν τὴν ἀδειαν ἀπὸ τῆς φιλελληνικῆς ἐταιρίας, ἥτις,
ἀφ' οὗ μ' ἐφιλοδῶρσεν ἐν ζευγαρί πιστόλια χρυσοκέντητα φέροντα τὸ ὄνο-
μα τῆς φιλελληνικῆς ἐταιρίας, μοὶ ἔδωκε καὶ 150 φράγκα δι' ἐξόδα τοῦ
δρόμου. καὶ γράμμα πρὸς τὸν ἀξιωμακόμενον φιλέλληνα Εὐνάρδον διὰ
νὰ μοὶ δώσῃ ἄλλα 100 πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ὁδοιπορίας μου.

Μέλις ἐφθασα εἰς Γενεύην, καὶ ὁ Κ. Εὐνάρδος, ὁ γενικὸς πατὴρ τῶν
Ἑλλήνων, ἐνῶ διέτρεβεν εἰς ἑν ὑποστατικόν του εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἦλθεν εὐθὺς
καὶ μ' ὑπεδέχθη μ' ἀνήκουστον φιλοφροσύνην, μ' ἐξέθεσε λεπτομερῶς τὰ περὶ
τῆς ἀνατροφῆς τοῦ φιλάτου Δημητράκη, καθὼς εἰς τὴν περιλειμμένην ἀπάν-
τησιν τοῦ πρὸς αὐτὸν στατατικοῦ σας ἐκφράζεται καὶ ὁ ἴδιος.

Ἐκ Γενεύης, 18 Μαΐου 1828.

Κυρία!

Ἐλαβὼν τὴν ἐπιστολήν σου ἐγχειρισθεῖσάν μοι παρὰ τοῦ
ἀνδρείου Γούδα γραμματέως τοῦ ἐνδόξου ἀνδρός σου, συν-
ήργησα εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ταξειδίου του, καὶ τῷ
ἐπρόσφερα ἄσμενος ἐν ὠρολόγι τοῦ κόλπου καὶ ἐν τουφέκι
εἰς ἐνδειξιν ὅτι τιμῶ τὴν ἀνδρίαν του. Οὐδὲς σου προκόπτει
σπουδάζων εἰς τὸ Μόναχον· ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας τὸν
τιμᾷ με εὐσεβείας· ἐνεπιστεύθη ὁ αὐτὸς τὴν ἀγωγὴν του εἰς
ἐξαίρετον καθηγητὴν τὸν Κύριον Δεζαρτίν. Δὲν ἀμφιβάλω
ὅτι ὁ νέος οὗτος κλόνος τοῦ ἥρωος θέλει τιμῇαι τὴν πατρί-

καὶ τὸν γενναῖον πατέρα του. Σοὶ προσφέρω, Κυρία, Εὐνάριδος.

Κυρία Κυρία συζύγω τοῦ ἐνδόξου ὑπὲρ πατρίδος ἀποθανόντος Μάρκου Βόστάρη.

Ἐπειδὴ ἀνέγνωσε τὸ γράμμα τῆς φιλελληνικῆς ἐταιρείας, καὶ ἐπὶ τοῦ φράγκων μὲν ἔδωκε βοήθειαν, προσέθηκε καὶ τοῖς λέγων, καὶ ἐξεδύσας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου εἶναι πτωχικὴ ἡ Τράπεζά σας· καὶ εἰς τοῦτο, ἀλλ' ἤθελε νὰ ἐκτείνῃ ἐπὶ πλεονὲς τὴν μεγαλόφροναν ἀναιρέσιν τοῦ συντροφεύσαντος τὰ πρεσβυτέρου καὶ ἐν πολυτίμῳ πνεύματι τὸ λαμπρὸν ὄνομά του, καὶ μὲ τὸ χρυσὸν ὥρολόγι του. Ἐξέδωκε καὶ μικρὰν φιλοφροσύνην καὶ ἀπὸ τὸν Κ. Ἰωάννην Ἀσούντζην, ὅστις ἐπὶ τῇ διαίτῃ ἐγκλεισμένου πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους ἀδελφούς του ἐπὶ τῇ στρατιᾷ, ὅπου παρ' αὐτῶν περὶ ἐμοῦ ἔλαβες.

Ὅτι ἐπίσκοποι ἄνδρες, τῶν ἐπειὶ κατ' εὐτυχίαν μου ἔλαβον τὴν τιμὴν μου, μ' ἐπεφόρτισαν νὰ σὰς προσφέρω τοὺς ἐγκαρδίους τῶν ἀποστόλων, καθὼς καὶ εἰς τὸν στρατηγὸν Κωνσταντίνον, τὸν ὅποιον χαίρονται ἀποφασίζοντες, ὅτι ἐπιστηρίζει εὐκλεῶς τὴν εὐρίαν τῶν Βοστανίων καὶ μὲ ἀρκετὰ εἰρήματα ἀνδρίας καὶ φρονήσεως ἐπικυροῖ τὴν ὅποιαν ἔχουν εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ εὐνομίαν ὑπόληψιν εἰς τὴν φιλονόμιον αὐτῶν εἰσπράττειν.

Ταῦτα εἶναι ἐν συνόψει τὰ κατ' ἐμὲ, τὰ ὅποια ἤθελα ἐκφράσαι διὰ τῶς φωνῆς πλατύτερον, ἐάν δὲν περιέμενα τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἔξω-τάτου Κυβερνήτου, διὰ νὰ ἐμελεσθῶ ἐξ ὅλης ψυχῆς τὴν ἄκραν μου εὐγνωμοσύνην, καὶ νὰ προσφέρω τὸν ἑαυτὸν μου εἰς νέων ἀγῶνων στάδιον.

1828 Ἰουνίου 30, Αἴγινα.

Εἰς τὰς προσταγὰς σας
Βασίλειος Γούδας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Γαλλίας τῆς 14 καὶ 16 Μαΐου ἐπανελήθη ἡ διαφιλο-κτικὴς περὶ τοῦ δανείου τῶν 4 ἑκατομμυρίων τούτων.

Ὁ κύριος Λαρίττης γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τοῦ δανείου τῶν 80 ἑκατομμυρίων, ἐπειδὴ ἡ κατάστασις τῆς Εὐρώπης πρέπει νὰ ἐγερῇ τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν Δυνάμεων· ἐπειδὴ, ἐάν ἡ Γαλλία δὲν ἔχῃ νὰ φοβηθῇ τίποτε οὐσιω-δὸς ἀπὸ τὰ συμβεβηκότα τὰ γινόμενα μακρὰν τῶν συν-όρων τῆς, δὲν πρέπει ν' ἀφήσῃ νὰ διαμερίζωνται τὰ βασιλεῖα χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῆς· ἐπειδὴ, καὶ οὐδε-πρόσως, ἡ οὐδετερότης τῆς πρέπει νὰ εἶναι οὐδετερότης ἐν-όπλιος· ἐπειδὴ τέλος πάντων χρεωστούμεν νὰ βοηθήσωμεν τὴν ἐπὶ πολλῶν ἤδη χρόνων γινομένην προσπάθειαν τοῦ νὰ ἀναστῇ ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς Γαλλίας· κτλ.

Ὁ Κ. Βενιαμὶν Κώνστας περιορίζεται εἰς τὸ νὰ ἐξ-τάσῃ, ἐάν ἡ θέσις τῆς Γαλλίας ὡς πρὸς τὰς ἀσφαλείας καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς δύναται νὰ κάμῃ παραδεκτὸν τὸν προτεινόμενον νόμον.

Πανταχοῦ, λέγει ἀναφαίνονται πολέμων συμπτώματα. Τὸ ἡρωϊκὸν πείσμα τοῦ ἀγενῶς ἐγκαταλειφθέντος ἔργου τοῦδε λαοῦ ἀναπτύσσει πολέμου σπέρματα. Ἡ δύναμις τῶν πραγμάτων νικᾷ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἡγνίζει ἡ ὥρα, καθ' ἣν τὰ συμβούλια, ἀφοῦ ἐγκατέλειπον ἐπὶ ἐπτά ἔτη τοὺς χριστιανούς εἰς τὸ μαρτύριον, τὰς δὲ πόλεις καὶ τοὺς ναοὺς τῶν εἰς τὸ πῦρ, θέλουν ἐξέλθῃ δι' ἰδίαν τῶν τέλη ἀπὸ τὴν ἀπάθειαν, τὴν ὅποιαν δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑπερβάλῃ ἡ φιλοφροσύνη, καὶ θέλουν φιλονεικήσῃ περὶ τῆς ἡρημαμένης ἐκείνης γῆς, τῆς ὁποίας δὲν ἠθέ-λησαν νὰ ὑπερασπισθῶσιν οὔτε νὰ σώσωσι τοὺς κατοίκους.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς καθολικῆς ταύτης κινήσεως ἡ Γαλ-λία δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀργή. Ὅλοι συμφωνοῦμεν περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης. Τότε δὲ μόνον διαφωνοῦμεν, ὅταν ἐφαρμόζοντες ἐαυτοὺς περὶ τοῦ παρελθόντος, ἐξετάσωμεν πόθεν πρὸς τὴν ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων, ἥτις γεννᾷ αἰτήματα ἔκτακτα, καὶ ὅταν θεωρήσαντες τὸ μέλλον ἐξ-ετάσωμεν, ἐάν ὁ καρπὸς τούτων τῶν αἰτήσεων ἀφιε-ρῇ εἰς τὸν σκοπὸν, τὸν ὅποιον μᾶς σημειοῦν. Τελειώνει δὲ γνωμοτῶν ἀποφατικῶς περὶ τοῦ προτιθεμένου δανείου.

Ὁ Κ. Βιεννέτος δὲν διστάζει νὰ παραστήσῃ τὴν Ῥωσ-

σίαν ὡς ἐτόιμην νὰ κατακτῇ τὸ ὀθωμανικὸν βασίλειον. Τί δύναται νὰ κάμουν οἱ Τούκοι ἐναντίον τῶν 400 χιλιάδων Ῥώσων στρατιωτῶν ἐξησκημένων εἰς τὴν νεώ-τεραν στρατιωτικὴν παιδείαν; Ἡ Ῥωσσία ἔχει ὑπὲρ ἑ-αυτῆς τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν, τὴν θέλησιν τοῦ αὐτοκρά-τορος Νικολάου, τὴν ἀδυναμίαν τῶν Τούρκων, κτλ.

Ὁ Ῥήτωρ διατείνεται ὅτι δὲν εἶναι φρόνιμον εἰς τοιαύτην κατάστασιν πραγμάτων νὰ ἀφεθῇ ἡ Γαλλία ἄοπλος, οὔτε ἀνίκανος νὰ ἐνεργῇ, καὶ ψηφίζει ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ Κύριος Σεβαστιάνος ἐρωτᾷ, τί πρέπει νὰ θέλῃ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, σήμερον ὅτε αἱ προσπάθειαι τῆς εἰς τὸ νὰ διατηρήσῃ τὴν εἰρήνην μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Πόρτας ἀπέβησαν ἄκαρποι; Πρέπει ἀναμφιδόλως νὰ θέλῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης· πρέπει τοῦλάχισ-τον νὰ ζητήσῃ νὰ περιορίσῃ τὸν πόλεμον εἰς τὴν Ἀνα-τολίαν, νὰ τὸν ἐμποδίσῃ τοῦ νὰ ἀντανakλασθῇ εἰς τὴν Εὐρώπην ὥστε νὰ τὴν ταραξῇ, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ πρὸ πάντων τὰς κατὰ γῆν ἐπαυξήσεις, αἵτινες ἤθελον διαβ-ρῆξαι πᾶσαν ἰσοσταθμίαν πολιτικὴν.

Κράτος ἀπέραντον, κολοσσαῖον, κράτος, τὸ ὅποιον ἔ-φθασεν εἰς τὸν Ὀδερον, τὸ ὅποιον ἐκτείνεται ἐπὶ τὸν Εὐξείνιον Πόντον, ἐγγίζει τὴν Κίαν καὶ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ πόλου, συνήθρισε τοὺς πολυαριθμούς λεγεῶνάς του. Ἐνόσω τὰ ἀδικήματά του δὲν ἐπανορθωθῶν, ὁ πό-λεμος θέλει εἶναι ἀδυσώπητος, καὶ πόλεμος θανάσι-μος. Ἀλλὰ στογάζεσθε ὅτι οἱ Ῥῶσοι διαβάντες τὸν Δούναβιν δὲν θέλουν ὑπάγει ἡρμητικῶς εἰς τὸν Βόσπο-ρον καὶ τὸν Ἑλλήσποντον; Ἀμφιβάλλετε ὅτι εἰς ἀντα-μοιβὴν τῶν θυσιῶν τῶν δὲν θέλουν ζητήσῃ νὰ ἐγκατα-σταθῶσιν ἐκεῖ; Ἡ τόσον ἐπίμονος θέλησις τοῦ νὰ κατα-λάβωσι τὴν Κωνσταντινούπολιν τοὺς ἐπιβάλλει τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κυριεύσωσι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, αὕτη δὲ ἡ ἀπόκτησις ἐπιγενομέ-νη μετὰ τὴν κυρίευσιν τῆς Περσικῆς Ἀρμενίας παραδί-δει εἰς αὐτοὺς τὴν Ἀσίαν ὁλόκληρον. Στάσιμος δὲ καὶ ἄγριος ὁ Ἰσλαμισμὸς, δὲν ἀποτελεῖ πλέον εἰμὴ ἀνίσχυ-ρον φραγμὸν, καὶ τὰ κράτη τὰ παρὰ τοῦ Ὁμήρ καὶ τοῦ Ἀλλῆ συστημένα θέλουν πέσει ἴσως ἐν τῷ ἄμα.

Ἡ ὑξημένη δὲ μετ' οὐ πολὺ ἡ Ῥωσσία ἀπὸ τοὺς πόρους καὶ τὰ πλούτη τῆς Ἀσίας, θέλει φανῇ φοβερωτέρα εἰς τὴν Δύσιν. Ἡ Δυστρία, ἥτις πρώτη ὑπόκειται εἰς τὰς προσβολὰς τῆς, δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ τὴν ἀντισταθῇ πο-λὺν καιρὸν καταλυθέντος δὲ ἅπαξ τοῦ φραγμοῦ τούτου, τί θέλει γένει ἡ αὐτονομία μας; Ἐξεύρω ὅτι τηλικούτοι σκοποὶ ἀπαιτοῦν τὴν συνέργειαν τῶν χρόνων· ἀλλὰ μᾶς εἶναι ἄρ' ἄγε συγχωρημένον νὰ ἐγκαταλείψωμεν εἰς τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης τὸ εἶναι ἐνός μεγάλου λαοῦ; Κύ-ριοι, οἱ Ῥῶσοι στρατηγοὶ δὲν στεροῦνται οὔτε ἀνδρίαν οὔτε γνώσιν, οὔτε πείραν, καὶ δὲν δύναμαι νὰ προῖδω, τί δύναται νὰ στήσῃ τὸν νέον ἡγεμόνα, ὅστις ἐκ πρώ-της τοῦ ἀφετηρίας ἀπέδειξε μεγαλὴν ἰκανότητα, ἐάν ἐξ-ήρχετο ἀπὸ τοὺς παγετοὺς τῆς Ἀρκτοῦ ἐπὶ κεφαλῆς 800 χιλιάδων στρατιωτῶν.

Ἄς παύσουν, Κύριοι, αἱ φαντασίαι μας· αὐταὶ δύνα-νται ν' ἀποθῶσιν ἀπαίσιον. Διὰ τῆς ἀποκτήσεως τῆς Μολ-δαυίας καὶ τῆς Βλαχίας ἡ Ῥωσσία περιουλοῦναι ἄρ' ἄγε μέρος τῶν Αὐστριακῶν κτήσεων. Προσλαβούσα δὲ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Θράκην, θέλει τὴν περιτυλίξῃ καὶ κατακλείσῃ εἰς τὰ στενά τῆς. Ἡ ἀνάγκη λοιπὸν τοῦ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀσφαλείαν τῆς θέλει βιάσῃ τὴν Δύ-

πρόσαν να παρέμβη εις τὸν ἐκραγέντα ἤδη πόλεμον. Ἐκ-
τοτε οἱ δεσμοὶ οἱ ἐόντες τὴν Ῥωσσίαν καὶ τὴν Πρωσίαν
ἐλθόντες γένει σφιγκτότεροι, καὶ ἡ τελευταία αὕτη Δύναμις
ἐλεῖ προσκληθῆ να περικρατήσῃ τὴν παλαιάν της ἀντί-
ηλον διὰ στρατευμάτων συγκροτηθησομένων εις Σιλεσίαν.

Ὅλα τοῦτα μᾶς παριστάνουν τοῦλάχιστον μεγάλας Δυ-
νάμεις πραττούσας νέα διαμερίσματα. Τὰ σχέδια τοῦ
διαμελισμοῦ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἶναι παλαιά.
Ἡ Ῥωσσία καὶ ἡ Ἀγγλία ἐμποροῦν να εὕρουν εις τὰ
ἀφύρα της τοὺς τρόπους τοῦ να συμφωνήσωσιν, ἐπαρ-
κούντες εις τὴν ἀπληστον φιλοδοξίαν των. Ἡ Ἀγγλία,
ἐκ τῆς ἀμφιβάλλου, θέλει δυνήθῃ να λάβῃ τὸ μεριδιόν
της. Μ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν ἐπὶ τῆς σφαίρας κτή-
σεών της, θέλει ζητήσῃ να τὰς ἐκτείνῃ ἀκόμη, καὶ
ἤδη ἐνατενίζει ἴσως τὰ ἐλέμματα της πρὸς τὸ Αἰγαῖον
Πέλαγος καὶ τὴν Αἴγυπτον. Εἰς τὰς μεγάλας ταύτας
διαμερίσεις ἡ Πρωσία δὲν ἤθελε δυνήθῃ να εὕρῃ εἰμὴ
εἰς τὴν Γερμανίαν μίαν ἀποζημίωσιν, ἥτις ἤθελε προσ-
θέσῃ νέας ἐπαρχίας εις τὰ κράτη της. Ἡ διανομὴ ἄρα
τῆς Τουρκίας θέλει γένει διὰ τῆς ζημίας τῶν ὑποδεστέ-
ρων ἐπικρατειῶν, διὰ τῆς καταλύσεώς τινων καὶ διὰ τῆς
καταστροφῆς τῆς αὐτονομίας ὧν.

Καὶ ἡ Γαλλία ἤθελε μείνει ἀκίνητος! Ἦθελε παρα-
σταθῇ ὡς μάρτυς ἀπαθὴς εις τὴν διανομὴν ταύτην τῶν
βασιλείων! Ἀμέτοχος πάσης μοίρας, ἤθελεν ἰδεῖ ἐλατ-
τουμένην τὴν σχετικὴν τις δύναμιν καὶ ἀφανιζομένης τὰς
ἀσφαλείας τῆς αὐτονομίας της! Ἐγὼ θαρρῶ εις τὸν πα-
τριωτικὸν ζῆλον τῶν κατοίκων της, εις τὸ πρὸς τὸν
ἀλλόφυλον ζυγὸν μῖσός των· ἀλλ' αἱ ἄνιστοι κατὰ τὸν
ἀριθμὸν πάλαι εἶναι πάντοτε ἐπισφαλεῖς, καὶ δὲν εἶναι
φρονήσεως ἴδιον να θαρρῶμεν πολὺ εις τὴν ἀνδρίαν τῶν
στρατιωτῶν.

Εἴτε λοιπὸν πρόκειται να στηθῇ ἓν κράτος εις τὰς
γίγαντιάς του κατακτήσεις, εἴτε πρόκειται να ἐμποδι-
σθῇ ἡ ἀπληστος συμφωνία τῶν μεγάλων Δυνάμεων εις
ἐκτέλεσιν νέων διαμερισμῶν, συμφέρεει να θάλωμεν τὴν
Γαλλίαν εις στάσιν οὐδετέραν μὲν, ἀλλὰ σοβαρὴν, καὶ
να ὑποστηρίξωμεν μὲ ὅλον τὸ θάρος τῆς ἐπιβροχῆς της
τοὺς σκοποὺς τῶν αὐτῶν, αἵτινες ἤθελον ν' ἀποκατα-
στήσουν τὴν εἰρήνην διὰ τῆς διατηρήσεως τῆς ἰσοστα-
θμίας. Μὴ διστάζωμεν λοιπὸν να ἐπιτρέψωμεν εις τὴν
Κυβέρνησιν τὰ μέσα τοῦ να καταστήσῃ πρόχειρον ἓν
στράτευμα ἐκ 200 χιλιάδων ἀνθρώπων καὶ να καθ-
οπλίσῃ στόλον ἐξ 25 δικρότων, τὰ ὅποια να δύνανται
να ἐνεργῶν συγχρόνως καθ' ὅλα τὰ μέρη.

Ἀλλὰ οἱ κίνδυνοι, λέγουν, δὲν εἶναι ἐπικείμενοι,
τίποτε δὲν θιάζει· ἐμπορεῖ τις να προσμένῃ..... Κύριοι,
ἡ Μακεδονία ἐπρόσμενεν, ὅταν ὁ Ἀννίβας ἐπολέμει με-
τὰ τὴν Ῥώμην, καὶ ἡ Μακεδονία ἔγεινε μετ' αὐτὸ πολὺ ἐπαρ-
χία Ῥωμαϊκή. Ἡ Πρωσία ἐπρόσμενεν ὡσαύτως, ὅταν
τρεῖς αὐτοκράτορες συνεκρότουσαν πρὸς ἀλλήλους μάχην εις
τὰ πεδία τοῦ Αὐστερλίτς [*], καὶ ἡ ἡμέρα τῆς Ἰένης [**]
ἀνέτειλε διὰ τὰ ἐπικύδεια σχεδὸν τῆς Πρωσίας. Εἰς τὸ πο-
λίτευμα τῶν ἐπικρατειῶν, δυστυχία εις τοὺς προσμένοντας!

(*) Οἱ Γάλλοι μετὰ τοῦ Ναπολέοντος ἐνίκησαν ἐνταῦθα περίφημον
ἔκτασιν τὴν 2 Δεκεμβρίου 1805 κατὰ τῶν Ῥώσων καὶ Αὐστριακῶν
δικουμένων ἀπὸ τοὺς δύο αὐτοκράτορας τῆς Ῥωσσίας καὶ Αὐστρίας.
(Σ. τοῦ Σ.)

(**) Παρὰ τὴν πόλιν ταύτην οἱ Γάλλοι ἐνίκησαν τὴν 14 Ὀκτω-
βρίου 1806 κατὰ κράτος τοὺς Πρωσσοὺς. (Σ. τοῦ Σ.)

Ἐξήτησάν τινες τῶν Βουλευτῶν διασαφίσεις..... Αὐταὶ
εὐρίσκονται, Κύριοι, εις τὰ πράγματα τὰ πρὸ ποδῶν
μας γινόμενα, εὐρίσκονται εις τὴν ἐπὶ τὰ ὅπλα πρόσ-
κλησιν τῶν μεγάλων Δυνάμεων, καὶ εις τοὺς νομίμους
φόβους, τοὺς ὁποίους ἐμπνέει εἰς κολοσσὸς ἔτοιμος να
ἐπιπέσῃ εις τὸν κόσμον μὲ ὅλα τὰ βοηθήματα τοῦ πο-
λιτισμοῦ καὶ μὲ ὅλην τὴν ἀκάθεκτον ὁρμήν. Εὐ-
ρίσκονται εις τὸν φόβον νέου μερισμοῦ βασιλείων, εις
τὴν ἀνάγκην τοῦ ν' ἀποκατασταθῇ ἡ εἰρήνη, καὶ να
διατηρηθῇ ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἰσοσταθμία. Εὐρίσκονται τέλος
πάντων εις τὴν ὑποχρέωσιν μας τοῦ να συνδράμωμεν εις
τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, καὶ εις τὴν
γενναίαν συμπάθειαν, τὴν ὁποίαν διεγείρει ἐκείνο τὸ διχῶς
ἡρωϊκὸν ἔθνος, τὸ ὅποιον, καθὼς πολλάκις ἐρρέθη, ἐπί-
ρασεν εις τὸ ἐξῆς ἀπὸ τὴν εὐσπλαγχνίαν τῶν λαῶν καὶ
ἀφιερῶθη εις τὴν τιμὴν τῶν βασιλείων.

— Τὸ δάνειον τῶν 80 ἐκατομμυρίων στηρικθὲν καὶ ἐπι-
ψηφισθὲν ἀπὸ πολλοὺς τῶν ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους, παρ-
εδέχθη τὴν 21 ἀπὸ τὴν βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων, μὲ με-
γάλην ὑπεροχὴν τοῦ μείζονος ἀριθμοῦ.

Αὐστρία.

Ἡ Αὐλικὴ ἐφημερίς ἀπὸ 22 Μαΐου περιέγει ἀπὸ Βιέννης
τὴν ἀκόλουθα. “Κατὰ τὸ παρά τοῦ Μ. Αὐτοκράτορος παρα-
δεχθὲν σύστημα αὐστριακῆς οὐδετερότητος κατὰ τὸν ἤδη
ἐκρηγνυμένον μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας
πόλεμον, οἱ εἰς τὴν Μολδαυίαν καὶ Βλαχίαν Κ. Β. πρά-
κτορες, ἔλαβον διαταγὴν ὅτι, ἐὰν οἱ μέχρι τοῦδε Ὀσπο-
δάροι τῶν δύο ἡγεμονιῶν, εις τοὺς ὁποίους ἦσαν συστη-
μένοι, ἀφαιρηθῶσι τὴν διοίκησιν αὐτῶν τῶν ἡγεμονιῶν,
να παραιτήσωσι καὶ αὐτοὶ τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματός των.
Κατ' αὐτὴν τὴν διαταγὴν, καὶ οἱ δύο πράκτορες, ἀμα
μαθόντες ὅτι ἐγνωστοποιήθη ἐπισήμως εις τοὺς Ὀσποδάρους,
κατὰ τὴν ἀκολουθήσαν εἰσβολὴν τῶν Αὐτοκρατορικῶν
Ῥωσικῶν στρατευμάτων, ἡ κατάπαυσις τῆς μέχρι τοῦδε
διοικήσεώς των, ἀνήγγειλαν εις τὰ διβάνια τῆς Μολδαυίας
καὶ Βλαχίας τὴν κατάλυσιν τῶν ἔργων των, καὶ ἀμέσως
ἀνεχώρησαν ὁ μὲν ἐξ Ἰασίου τὴν 9, ὁ δὲ ἐκ Βουκουρεστίου
τὴν 10 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός.”

Τὰ ἐκ Σμύρνης γράμματα ἀπὸ 26 τοῦ λήγοντος ἀναφέ-
ρουν ὅτι οἱ Ῥῶσοι ἐπολιόρκουν τινὰ τῶν παραδουνάβιων
φρουρίων καὶ ἐσομβάρδιζον τὴν Ἰβραήλαν, ἥτις καὶ ἐχυριεῦθη,
ὡς ἀνηγγέλλετο ἐξ Ὀδησσοῦ. Ὅτι 40 χιλιάδες διέβησαν τὸν
Δούναβιν, οἱ δὲ Τούρκοι ἐστρατοπέδευον εις Σούμλαν. Ὅτι ὁ
πόλεμος τῶν Περσῶν διερράγη ἐκ νέου κατὰ τῆς Ῥωσσίας.

Κατὰ τὰ αὐτὰ γράμματα φαίνεται ὅτι ἔχουν ἐπισήμως εις
Σμύρνην τὴν εἰδησιν περὶ τῆς ἐξώσεως τῶν καννιγκιζόντων
ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ὑπουργείου. Οἱ Κύριοι Ὑσπισσων, Πάμερ-
στων, Δυόλεις καὶ λοιποὶ παρεχώρησαν εις τοὺς Κυρίους
Μουρράην, Ἀβερδῆνον κτλ. ὅλους φίλους τοῦ δουκὸς Βελγί-
κτῆνος καὶ τοῦ κόμματος τῶν Τορρῶν [Torry].

Ὁ Κύριος Θ. Σταίνης, ὅστις εὐρίσκεται εις Σμύρνην ἐκον-
νοποίησε τὴν ἀξιόλογον εἰδησιν ὅτι ὁ Ἰβραήμ πᾶσας ἀπεφά-
σισε τέλος πάντων να ἀνχωρήσῃ ἐκ Πελοποννήσου· ὅτι τὴν
βρίκιον Βίφτεμαν ἐπλευσεν ἐπὶ τοῦτο εις Ἀλεξάνδρειαν φέ-
ρον τὸν Σελικτάρ ἄγαν τοῦ πασσᾶ· ὅτι οἱ Πρεσβεῖς τῆς Ἀγ-
γλίας καὶ Γαλλίας, καθὼς καὶ οἱ Ναύαρχοι, εὐρίσκονται ἐν
προσθεν τοῦ Νεοκάστρου, καὶ ὅτι καὶ ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἐλ-
λάδος εἶχεν ὑπάγει ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ Ὀκτωβρίου.